

Republika Hrvatska
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj: Ppž-1580/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Goranke Ratković, predsjednice vijeća, te Gordane Korotaj i Roberta Završkog, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Koraljke Polak Medaković, zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okr. K.J., zbog prekršaja iz čl. 39. st. 1. t. 1. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima („Narodne novine“, broj 117/03., 71/06., 43/09., 34/11. i 114/22.), odlučujući o žalbi okrivljenika, podnesenoj protiv presude Općinskog prekršajnog suda u Splitu od 8. studenog 2024., broj: Pp-180/2024-35, u sjednici vijeća održanoj 12. ožujka 2025.,

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se žalba okr. K.J. kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda.
- II. Na temelju čl. 138. st. 2. t. 3.c) Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17., 118/18. i 114/22.), okr. K.J. je obvezan naknaditi paušalni iznos troškova žalbenog postupka 70,00 EUR (sedamdeset eura) u roku 30 dana od primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Pobijanom prvostupanjskom presudom Općinskog prekršajnog suda u Splitu od 8. studenog 2024., broj: Pp-180/2024-35, u ponovljenom postupku, proglašen je krivim okr. K.J. da je, na način činjenično opisan u izreci pobijane presude, počinio prekršaj iz čl. 39. st. 1. t. 1. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima, za koji mu je izrečena kazna zatvora 10 dana, u koju se uračunava vrijeme za koje je okrivljenik bio lišen slobode tako da se izrečena kazna zatvora smatra izdržanom.
- 1.1. Istom presudom, na temelju čl. 32. st. 1. al. 1. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima, okrivljeniku je izrečena zaštitna mjera zabrane prisustvovanja svim nogometnim utakmicama na području Republike Hrvatske na kojima sudjeluje NK Rijeka i nogometna reprezentacija Republike Hrvatske s obavezom javljanja u policijsku postaju u trajanju jedne godine te, na temelju čl. 32. st. 1. al. 3. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima, zaštitna mjera zabrane odlaska na sve nogometne utakmice u inozemstvu na

kojima sudjeluje NK Rijeka i nogometna reprezentacija Republike Hrvatske s obvezom javljanja u policijsku postaju i obvezom predavanja putne isprave u trajanju jedne godine.

- 1.2. Na temelju čl. 32. st. 3. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima, u vezi sa čl. 76.a st. 1. Prekršajnog zakona te na temelju čl. 76.a st. 2. Prekršajnog zakona od okrivljenika su oduzeti predmeti, pobliže specificirani u t. III. i t. IV. izreke pobijane presude, dok su predmeti specificirani u t. V. izreke pobijane presude vraćeni okrivljeniku.
- 1.3. U odnosu na troškove prekršajnog postupka, odlučeno je da je okrivljenik obavezan naknaditi 30,00 eura.
2. Protiv te presude, žalbu je podnio okrivljenik, putem branitelja odvjetnika Tadiše Miloševića, naznačujući u uvodu žalbe da se žali zbog svih žalbenih osnova, no iz sadržaja žalbe proizlazi da se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te odluke o prekršajnopravnoj sankciji. Predlaže da se pobijana presuda preinači na način da se donese odbijajuća presuda, a podredno da se vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje uz uputu kako to stoji u žalbi.
3. Žalba nije osnovana.
4. Žaleći se zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, okrivljenik, u odnosu na dokaz slanjem upita u K.K. o tome tko je predmetni kombi zakupio prije njega, navodi da je obrana tražila da se u postupku utvrdi ne samo tko je upotrebljavao kombi prije okrivljenika, nego da se ta osoba očituje o mogućem vlasništvu spornih metalnih šipki odnosno da li je osoba koja je kombi vozila prije okrivljenika primijetila da se u kombiju nalaze ili ne nalaze sporne metalne šipke, koji podatak je ostao neutvrđen, a jedini smisao slanja upita u K.K. je upravo utvrđivanje navedene činjenice.
5. Neosnovano se u žalbi navodi da je „obrana tražila da se u postupku utvrdi ne samo tko je upotrebljavao kombi prije okrivljenika, nego da se ta osoba očituje o mogućem vlasništvu spornih metalnih šipki odnosno da li je osoba koja je prije vozila kombi primijetila da se u kombiju nalaze ili ne nalaze sporne metalne šipke“. Prije svega, kako to proizlazi iz podataka u spisu, u ponovljenom postupku obrana nije iznosila ni jedan dokazni prijedlog pa niti u pravcu utvrđivanja činjenice ima li osoba koja je prije okrivljenika iznajmila predmetni kombi ikakvih saznanja u vezi pronađenih metalnih šipki, za koju činjenicu se sada u žalbi tvrdi da je važna. Jedini dokazni prijedlog u tom pravcu obrana je iznosila u prvom postupku i to na ročištu održanom 15. rujna 2022. i taj dokazni prijedlog je glasio: „Branitelj predlaže da se u daljnjem tijeku sasluša ili dobije obavijest od vlasnika rent a cara kome je kombi bio iznajmljen prije nego što je dat u najam K.J.“, koji dokazni prijedlog je prvostupanjski sud prihvatio i tako postupio. Stoga, nije točno da je obrana predlagala ispitivanje kao svjedoka osobe koja je predmetni kombi iznajmila prije okrivljenika, kako se to tvrdi u žalbi, a niti je prilikom iznošenja citiranog dokaznog prijedloga uopće navodila zbog kojih

okolnosti traži da sud, od vlasnika rent a cara, zatraži podatak o identitetu osobe koja je prije okrivljenika bila u najmu predmetnog kombija.

6. Osim navedenog, ovaj sud smatra da činjenično stanje nije ostalo nepotpuno utvrđeno time što osoba koja je prije okrivljenika bila u najmu predmetnog kombija nije ispitana kao svjedok na okolnost eventualnih saznanja u vezi metalnih šipki pronađenih u stražnjem dijelu tog kombija. Ovo iz razloga što je toliko uobičajeno da je doista postalo notorno da se, radi izbjegavanja bilo kakvih naknadnih sporova imovinsko pravne prirode, rent a car vozila, i prilikom predaje u najam i prilikom vraćanja, toliko detaljno pregledavaju, kako izvana tako i unutrašnjost vozila, upravo zato da bi se obje strane, i najmodavac i najmoprimac, zaštitili od bilo kakvih mogućih budućih prigovora, zbog čega je, za pravilno i potpuno utvrđenje odlučnih činjenica u ovom postupku, izlišno bilo kakvo ispitivanje prethodnog najmoprimca kombija na okolnosti koje se ističu u žalbi („da se ta osoba očituje o mogućem vlasništvu spornih metalnih šipki odnosno da li je osoba koja je prije vozila kombi primijetila da se u kombiju nalaze ili ne nalaze sporne metalne šipke“). Doista je životno teško za povjerovati da bi bilo koja osoba, koja je prije okrivljenika bila u najmu predmetnog kombija, zaboravila 43 metalne armaturne šipke u kombiju i više nikada za njih ne pitala.
7. U žalbi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja pobija se utvrđenje prvostupanjskog suda da je okrivljeniku bio dostupan uvid u prtljažnik kombija jer isti nema plastični poklopac, pri čemu se ističe da uz takvo utvrđenje prvostupanjski sud istodobno tvrdi da su šipke bile skrivene ispod tapeta, ali da se na fotografijama koje prileže spisu vidi da šipke nisu u cijelosti pokrivene tapetom. Okrivljenik navodi da se takvo utvrđenje prvostupanjskog suda „temelji na fotografiji policije bez da je razjašnjeno da li je ista nastala nakon što je policija pretresom pronašla šipke, dakle podigla tepih kojim su bile pokrivene, ili su šipke odmah uočene“.
8. Po ocjeni ovog suda, pravilno je i osnovano prvostupanjski sud zaključio da je okrivljenik znao da se u kombiju nalaze 43 metalne armaturne šipke. Radi se o kombiju koji nema odvojeni ili zasebni prtljažni prostor, već je cjelokupan prostor unutrašnjosti vozila otvoren i time dostupan pogledu i čujnosti svih osoba koje se nalaze u kombiju, a 43 metalne armaturne šipke su sasvim sigurno težak teret i teret koji je tijekom vožnje proizvodio određenu buku (udaranje šipki jedna o drugu) koja se sasvim sigurno čula u unutrašnjosti vozila jer se ne radi o zasebnom prtljažnom prostoru. Dakle, s obzirom na vrstu kombija te količinu i vrstu tereta, osnovan je zaključak prvostupanjskog suda da je okrivljenik znao da se u kombiju nalaze 43 metalne armaturne šipke. Nadalje, treba ukazati na nelogičnost obrane koju je okrivljenik iznio u prvom postupku kada je naveo da je, prilikom preuzimanja kombija, pregledao kombi zajedno s izvjesnim gospodinom Damirom, i to na način da su pregledali cijeli kombi s vanjske strane i otvarali prednja vrata, dok vrata prtljažnog prostora nisu otvarali. Takvo postupanje je doista životno nelogično, da se pregledava sve osim prtljažnog prostora. Okrivljenik je naveo: „gepek nismo otvarali jer nije bilo potrebe ni oštećenja“. Takvo obrazloženje nije prihvatljivo jer se tek

provjerom cjelokupnog prostora, znači i prtljažnog, može utvrditi je li „bilo potrebe i oštećenja“ za takvom provjerom. Dakle, ako je okrivljenik, unatoč tome što je gospodin Damir, prilikom preuzimanja kombija, imao skicu s oštećenjima koju je pokazivao okrivljeniku kako ga ne bi za to teretio, a tako tvrdi okrivljenik u svojoj prvoj obrani, ipak pregledavao kombi, a tvrdi da je, onda je doista životno nelogično da pregleda sve osim prtljažnog prostora kombija. Osim toga, u pisanoj obrani koju je podnio u ponovljenom postupku, okrivljenik tvrdi da je kombi pregledao samo izvana, pa i ta činjenica nedosljednosti obrane ukazuje na njenu nevjerodostojnost.

9. U vezi žalbenih navoda da se utvrđenje prvostupanjskog suda „temelji na fotografiji policije bez da je razjašnjeno da li je ista nastala nakon što je policija pretresom pronašla šipke, dakle podigla tepih kojim su bile pokrivene, ili su šipke odmah uočene“ treba navesti da je branitelj okrivljenika bio nazočan glavnoj raspravi 5. studenog 2024. kada su predmetne fotografije pregledavane, pri kojoj dokaznoj radnji nije iznosio nikakvu primjedbu u smislu nejasnoće vremena nastanka fotografija, kako to sada tvrdi u žalbi. Pritom, ovaj sud smatra da činjenica jesu li fotografije nastale prije ili nakon provedene radnje pretrage vozila uopće nije odlučna za pravilno utvrđenje bitnih činjenica u ovom prekršajnom postupku.
10. Žalbeni navodi da je prvostupanjski sud „oslobodio krivnje sve ostale suputnike okrivljenika koji su bili u kombiju“ nemaju utjecaja na utvrđivanje krivnje okr. K.J., niti ovaj sud ima zakonske mogućnosti, pri odlučivanju o žalbi okr. K.J., iznositi bilo kakav stav u vezi pravilnog i potpunog utvrđenja odlučnih činjenica u nekom drugom prekršajnom predmetu.
11. Slijedom navedenog, nije osnovana žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.
12. U žalbi zbog odluke o prekršajnoj sankciji, okrivljenik navodi da je ista prestrogo odmjerena posebno u pogledu izrečenih zaštitnih mjera, ističući pritom, osim svoje neosuđivanosti, i da su predmetne zaštitne mjere već istekle „obzirom da drugostupanjski sud prilikom ukidanja prve presude nije zaštitnu mjeru ukinuo, pa obrana smatra da je ponovno određivanje zaštitnih mjera pretjerano i prestrogo određeno jer je u tom pogledu okrivljenik već „izdržao“ sankciju“.
13. Neosnovano okrivljenik, pozivajući se na činjenicu svoje neosuđivanosti, smatra da su mu izrečene prestroge sankcije. Takvim žalbenim navodima okrivljenik zanemaruje da čl. 5. Ustava Republike Hrvatske obvezuje sve građane na poštivanje pravnog poretka te da se radi o očekivanoj okolnosti kod svakog građanina, zbog čega, po stavu ovog suda, prvostupanjski sud nije navedenu okolnost podcijenio, kako to smatra okrivljenik, nego upravo suprotno, okrivljenik joj daje preveliki značaj. Veliki stupanj ugrožavanja zaštićenog dobra koji je vidljiv iz činjenice da se radi o čak 43 metalne armaturne šipke, koje su izuzetno opasno hladno oružje, po stavu ovog suda, opravdava izricanje kazne zatvora 10 dana. Pritom je bitno napomenuti da su i vrlo izraženi zahtjevi generalno preventivnog djelovanja odnosno da postoji povećana potreba generalno preventivnog djelovanja u

pravcu sprječavanja bilo kakvog protupravnog ponašanja na športskim događajima i potreba iskazivanja adekvatnog društvenog prijekora radi odvratanja potencijalnih počinitelja bilo kojeg protupravnog ponašanja na športskim natjecanjima, zbog čega također ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pravilno i osnovano okrivljeniku izrekao kaznu zatvora 10 dana.

14. Imajući na umu da je okr. K.J. proglašen krivim za ponašanje koje ima za posljedicu značajan stupanj ugrožavanja zaštićenog dobra (radi se o čak 43 metalne armaturne šipke koje su izuzetno opasno oružje, kako za materijalna dobra tako i za ljudske živote), ovaj sud smatra da upravo navedena okolnost, unatoč okrivljenikovo dosadašnjoj neosuđivanosti, nedvojbeno upućuje na nužnost izricanja zaštitnih mjera iz čl. 32. st. 1. podst. 1. i 3. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima, kako bi se otklonile okolnosti koje poticajno djeluju na počinjenje prekršaja koji je predmet ovog postupka i kako bi dodatno preventivno djelovale na buduće ponašanje okrivljenika. Pritom se naglašava da su obje zaštitne mjere, unatoč velikom stupnju ugrožavanja zaštićenog dobra, izrečene u zakonom propisanom minimalnom trajanju. Neosnovano okrivljenik ističe da je on već izdržao izrečene zaštitne mjere „obzirom da drugostupanjski sud prilikom ukidanja prve presude nije zaštitnu mjeru ukinuo“. Naime, čl. 151. st. 2. Prekršajnog zakona je jasno propisano da se presude i rješenja izvršavaju nakon što su postala pravomoćna, a prva presuda prvostupanjskog suda nije postala pravomoćna jer je ukinuta rješenjem ovog suda broj PpŽ-7023/2023 od 15. studenog 2023., iz čije izreke je jasno i nedvojbeno da je prvostupanjska presuda ukinuta u cijelosti. Uostalom, pravno je nemoguća konstrukcija da zaštitne mjere teku za vrijeme dok krivnja okrivljene osobe još nije pravomoćno utvrđena.
15. Stoga, nije osnovana žalba zbog odluke o prekršajnopравnim sankcijama.
16. Paušalni iznos troškova žalbenog postupka temelji se na odredbi čl. 138. st. 2. t. 3.c) Prekršajnog zakona, koja propisuje da troškovi prekršajnog postupka obuhvaćaju paušalni iznos troškova prekršajnog postupka Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske kada je donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljenika, ako je odlučivao o redovnom pravnom lijeku tužitelja i okrivljenika ili samo okrivljenika. Paušalna je svota, u skladu s čl. 138. st. 3. Prekršajnog zakona određena u okvirima propisanim Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka („Narodne novine“, broj 18/13.) u rasponu od 100,00 do 5.000,00 kuna (preračunato u eure na temelju fiksnog tečaja konverzije, zbog stupanja na snagu Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj), a s obzirom na složenost i trajanje postupka te imovno stanje okrivljenika. Naime, iz podataka u spisu ne proizlazi da bi okrivljenik bio lošeg imovnog stanja ili nesposoban za rad pa ovaj sud smatra da plaćanjem troška žalbenog postupka 70,00 eura, dakle vrlo blizu minimalno mogućeg iznosa paušalne svote, neće biti dovedeno u pitanje njegovo uzdržavanje.

17. Slijedom navedenog, na temelju čl. 205. Prekršajnog zakona, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zagreb, 12. ožujka 2025.

Zapisničarka:

Predsjednica vijeća:

Koraljka Polak Medaković, v.r.

Goranka Ratković, v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom prekršajnom sudu u Splitu u 5 ovjerenih prijepisa za spis, okrivljenika, branitelja, Hrvatski nogometni savez i tužitelja.